ӘДӘБИЈЈАТ ВӘ ИНЧӘСӘНӘТ

17 ијул
1987-чи ил.
№ 29 (2268)

ТОФИГ МАҺМУД

ЗАМАНЫН КҮНЛӘРИ

Заман—күнәшдир, ајдыр,
Заман—
хәм көј, хәм дә јер.
Күнләри вура-вура
Сырадан
Чыхаран бир снајпер.
Заман—вахты ориндән
Јох едән бир гургушун.
Күнләрин һесабына
Бәјүјән нәһәнг гошун.
Гошунлар фәсил-фәсил,
Гошунлар нәсил-нәсил.
Бир гошунун бир учу
Ерадан узагларда,
Анчаг о бири учу
Венераја санчылан
Сабаһкы бајрагларда!
Күнләр чөкүлүб кедир
Нур кими сөнә-сөнә,
Фәгат итмир...
Јығылыр
Заманын синәсинә.
Архасында даг кими
Өсрләр күн галағы,
Ачылыр тәзә, нурлу
Күнләринсә габағы.
Заман—
һәр итән күнү
Көј үзүнә кендәрир,
Һәр вахт көрүнсүн дејә
Бир үлдузә дөндәрир!
Бу үлдузу—
бу күнү
Көјдә итирир күнәш,
Әвәзиндә тәптәзә
Күнләр котирир күнәш.
Дајанмышам мән бүкүн,
Үзәриндә «бүкүнүн»,
Һәлә тарих олмајан,
Саралмајан,
солмајан
«Бүкүн» адлы көрпүнүн.
Бүкүн
бир һөлгә кими
Күнләрин сырасында,
Һәм өтән,
хәм дә кәлән
Күнләрин арасында.
Ачырам голларымы
Узадырам һәр јерә,
Һәм кәләчәк күнләрә,
Һәм дә өтән күнләрә!
Фырладыр көрүнмәјән
Ән ағыр бир төкәрк,
Заманын јер үзүндә
Јашајан бу күнләрки!

ГЫСГАНЧЛЫГ

Нә јаман гысганчсан, бу гысганчлығын
Салыр үрәјимә һәр дәфә јанғын.
Бир гадын мәктубу, бир гадын зәнки,
Дәјишир евимдә бүтүн аһәнки.
Күлүрәм мә'насыз гысганчлығына,
Гысганчлыгдан доған чылғынлығына.
Сәнин гысганчлығын сәрһәд танымыр,
Еһтирам; мәһәббәт, һөрмәт танымыр.
Чошурсан фыртына, гасырға кими,
Сөзләрин башымда бир далға кими.
Аз галыр өкүндә даш кими галым,
Колирсән бир шимшәк дәрәчәсинә,
Дөзүрәм, дөзүрәм... Чүнки, а залым,
Мән сәни севирәм дәличәсинә.

ЈАРЫ ЈОЛДА

Јары јолда галмаг јары өлүмдүр,
Нә кәлин кетмәк, нә кери дөнмәк.
Бу ки, кишәнчәдир, бу ки, зүлүмдүр,
Гәфил бир күлләдән шам кими сөнмәк!

Јары јолда галмаг! Вичдан күкрәјә,
Сыха төрәддүдләр, бөһранлар сәнк.
Үмидләр, арзулар уча күләјә,
Дүјмәја јахындан инсанлар сәнк!
Јары јолда галмаг! Дүјмаг, ајылмаг,
Анламаг, дүшүнмәк, сөһбәти көрмәк.
Дүз кедән бир релсдән чыхмаг,
ајрылмаг,
Көзүн көрә-көрә мәһбәти көрмәк!

Јары јолда галмаг! Ирадәни јығ,
Јығ, топла сонунчу күч-гүввәтини,
Үмидлә, арзујла јенә јола чых,
Боғма истәјини, чәсарәтини.

Кет, галма, һәр шејн јахшы дүј амма,
Узагда јелләнәр бир көмәк әли.
Мәрдләр јолда галмаз, даһа дајанма,
Ирәли, ирәли, анчаг ирәли!